

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marcin Krakowiak

Protokolant: Sylwia Grędzińska

przy udziale Prokuratora ----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 marca 2017 r.

z oskarżenia Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Praga Północ

sprawy **R. O.**

syna J. i E. z d. Z.,

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 grudnia 2015 r. w W., na terenie dworca PKP W. W., wbrew przepisom ustawy posiadał porcję mefedronu o wadze 0,23 grama netto, zaliczanego do substancji psychotropowych grupy I-P, których posiadanie jest zabronione

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

orzeka:

I. oskarżonego **R. O.** uznaje za winnego tego, że w dniu 14 grudnia 2015 r. w W., na terenie dworca PKP W. W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał porcję mefedronu o wadze 0,20 grama netto, zaliczanego do substancji psychotropowych grupy I-P i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go, a na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, niekontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 14 grudnia 2015 r.;

III. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) Drz 129/16 – 130/16 (k. 29) pod poz. 1 i 2 poprzez zniszczenie;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. (1) kwotę 1.328,40 zł (tysiąc trzysta dwadzieścia osiem złotych i czterdzieści groszy) zawierającą należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego ponad kwotę opłaty 120 zł (sto dwadzieścia złotych) od kosztów sądowych, które w pozostałej części przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 137/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 grudnia 2015r. w W. około godziny 16:45 funkcjonariusze Policji P. J. oraz A. P. pełniący tego dnia służbę, będąc na terenie Hali Kasowej Dworca PKP W. W., spostrzegli mężczyznę, którego wygląd wskazywał, iż może on znajdować się pod wpływem środków odurzających lub podobnie działających substancji. Powyższa okoliczność spowodowała, że funkcjonariusze postanowili dokonać wobec tej osoby jej wylegitymowania. Policjanci podeszli wówczas do tego mężczyzny okazując legitymacje służbowe, przedstawiając się ze stopnia i informując o powodach kontroli, a następnie udali się wraz z nim do znajdującego na terenie D. W. pomieszczenia służbowego. W trakcie legitymowania okazało się, że mężczyzną tym jest R. O.. Następnie funkcjonariusze wezwali R. O. do dobrowolnego wydania rzeczy pochodzących z przestępstwa, służących do jego popełnienia i których posiadanie jest zabronione, w tym zapytali czy posiada on przy sobie narkotyki. Po zaprzeczeniu, funkcjonariusze przystąpili do czynności jego przeszukania. Podczas dokonanej kontroli osobistej funkcjonariusze ujawnili w lewej kieszeni kurtki R. O. oraz w posiadanym przy nim plecaku dwa zawiniątka z folii aluminiowej z zawartością białych sypkich substancji, co do których R. O. oznajmił, iż są narkotykami. Z uwagi na powyższe funkcjonariusze udali się wraz z R. O. do Komisariatu (...) Policji, gdzie na miejscu ujawnione substancje poddano badaniu testerami na zawartość narkotyków. W związku z ustaleniem, iż są to narkotyki R. O. został zatrzymany.

W trakcie dalszego prowadzonego postępowania w wyniku przeprowadzonych badań przez biegłego zostało ustalone, że w ujawnionym u R. O., a następnie zabezpieczonym pakiecie z folii aluminiowej z zawartością białego proszku znajduje się substancja psychotropowa w postaci mefedronu o łącznej wadze 0,20 grama netto.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadka P. J. (k. 20v, 150); wyjaśnienia oskarżonego R. O. (k. 18); opinię kryminalistyczną (k. 40 - 41); protokół zatrzymania (k. 2); protokół przeszukania (k. 5 - 7); oraz protokół użycia testera (k. 8 - 10).

Oskarżony R. O. (k. 18) podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oznajmił, że będąc na ul. (...) otrzymał od znajomego, którego nazwiska nie pamięta i zna go jedynie z widzenia dwa zawiniątka ze środkami odurzającymi, którymi miał być mefedron. Narkotyki otrzymał za darmo. Wyjaśnił, że następnie w trakcie znajdowania się na terenie D. W. podeszli do niego funkcjonariusze Policji, którzy dokonali jego przeszukania, a następnie zatrzymania w związku z posiadaniem tych środków. Oskarżony dodał, że nie zdążył zażyć posiadanych przy sobie narkotyków i były one w takiej samej postaci i ilości w jakiej je otrzymał.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów, wina oskarżonego R. O. jak i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości. W niniejszej sprawie Sąd nie napotkał przy tym na żadne trudności związane z ustaleniem stanu faktycznego. Należy bowiem wskazać, że wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody wzajemnie się uzupełniają tworząc tym samym jasny obraz zdarzenia. O popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa świadczą w szczególności zeznania świadka P. J. jak i wyjaśnienia samego oskarżonego, który przyznając się do winy nie negował swojej roli w tym czynie.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka P. J. (k. 20v, 150), a więc funkcjonariusza Policji, który pełniąc służbę patrolową wspólnie z innym funkcjonariuszem w dniu 14.12.2015r. spostrzegł podejrzanie zachowującego się oskarżonego, którego wygląd wskazywał, że może znajdować się pod wpływem środków odurzających lub innych podobnie działających substancji, dokonał względem niego interwencji, a następnie ujawnił posiadaną przy nim

substancję psychotropową w postaci mefedronu. Należy także wskazać, że o ile podczas rozprawy P. J. nie pamiętał szczegółów zdarzenia, co wydaje się jak najbardziej naturalne mając na uwadze ilość analogicznych interwencji i okres czasu jaki upłynął od zdarzenia do dnia składania zeznań na rozprawie to jednak po odczytaniu uprzednich zeznań świadek ten potwierdził ich autentyczność. Złożone przez świadka P. J. zeznania nie tylko nie zostały zakwestionowane przez oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu ale pokrywają się przy tym z pozostałym nieosobowym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, w szczególności z opinią wydaną na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych.

Wyjaśnienia oskarżonego R. O. (k. 18) Sąd uznał za zgodne z prawdą. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu a tym samym nie zakwestionował okoliczności, iż faktycznie podczas zatrzymania posiadał przy sobie substancję psychotropową w postaci mefedronu. Przyznanie się oskarżonego do winy nie budzi najmniejszych wątpliwości, tym bardziej, że stanowisko takie w pełni pokrywa się z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy w tym treścią zeznań jednego z funkcjonariuszy tj. P. J., który w trakcie przeprowadzanej interwencji ujawnił podczas przeszukania przy oskarżonym w/w substancję.

Za nie budzącą wątpliwości Sąd uznał treść opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych (k. 40 - 41), z której wynika, że spośród zabezpieczonych u R. O. w dniu 14.12.2015r. (protokół przeszukania k. 5 - 7) białych substancji znajdujących się w dwóch pakietach z folii aluminiowej w jednej z nich stwierdzono obecność narkotyku w postaci mefedronu o łącznej wadze 0,20 grama netto, który zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. zaliczany jest do substancji psychotropowych grupy I - P, którego posiadanie jest zabronione.

Sąd w całości podzielił także wnioski biegłych płynące z opinii sądowo - psychiatrycznej (k. 105 - 107). Wydana opinia jest jasna i pełna. Ze sporządzonej opinii wynika, że oskarżony R. O. nie jest osobą chorą psychicznie ani upośledzoną umysłowo, rozpoznano u niego jedynie nieprawidłową osobowość o cechach dys socjalnych oraz uzależnienie od opiatów, amfetaminy i innych substancji psychoaktywnych oraz niedobór immunologiczny. W czasie czynu oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem i poczytalność jego nie budzi wątpliwości.

Pozostałe dowody zgromadzone i zaliczone w poczet materiału dowodowego w postaci protokołu zatrzymania (k. 2), protokołu użycia testera (k. 8 - 10), protokołu przeszukania mieszkania (k. 24 - 26), w tym karta karna (k. 142 - 146) miały znaczenie uzupełniające w sprawie.

Reasumując, zgromadzony i ujawniony materiał dowodowy wyraźnie wskazuje na to, że oskarżony R. O. wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. posiadał przy sobie w dniu 14 grudnia 2015 r. na terenie Dworca PKP W. W. substancję psychotropową w postaci mefedronu o łącznej wadze 0,20 grama netto, zaliczanego zgodnie z wykazem umieszczonym w załączniku do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii do grupy I - P, którego posiadanie jest zabronione. Nie ulega przy tym jakiegokolwiek wątpliwości, że oskarżony R. O. z racji na uzależnienie od narkotyków doskonale zdawał sobie sprawę z faktu, iż posiadanie w/w substancji psychotropowej jest zgodnie z polskim prawem zabronione. Oskarżony doskonale zatem zdawał sobie sprawę z rodzaju posiadanego przez siebie narkotyku, a tym samym liczył się z możliwością popełnienia przestępstwa i godził się na to. Zarówno zamiar popełnienia tego czynu, sprawstwo jak i wina oskarżonego nie budzą jakiegokolwiek wątpliwości.

W miejscu należy wskazać, że Sąd opierając się na przeprowadzonej opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych sprecyzował właściwą wagę posiadanego przez oskarżonego narkotyku, wskazując, że oskarżony posiadał narkotyk w postaci mefedronu o łącznej wadze 0,20 grama netto

Okolicznością obciążającą jest uprzednia karalność oskarżonego. Oskarżony R. O. był już bowiem dziesięciokrotnie karany, w tym aż pięciokrotnie za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (karta karna k. 142 - 146). Powyższa okoliczność rzutuje zatem na osobę oskarżonego i prowadzony przez niego dotychczasowy tryb życia.

Na korzyść Sąd zaliczył zaś przyznanie się przez oskarżonego do zarzucanego mu czynu, co ułatwiło postępowanie doprowadzając do jego szybszego zakończenia.

Biorąc pod uwagę okoliczności obciążające oraz przemawiające na korzyść Sąd wymierzył oskarżonemu R. O. karę w wysokości 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd uznał, że w stosunku do w/w oskarżonego tak orzeczona kara jest adekwatna do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także spełni wobec oskarżonego wychowawcze i zapobiegawcze cele o których mowa w art. 53 § 1 k.k. Jednocześnie biorąc pod uwagę zarówno okoliczności przedmiotowe jak i podmiotowe niniejszej sprawy, Sąd uznał, iż kara pozbawienia wolności byłaby w tym przedmiotowym przypadku nieadekwatna i nazbyt surowa. Sąd uznał, iż biorąc pod uwagę ww. okoliczności, jak również charakter popełnionego przestępstwa, że karą adekwatną do stopnia winy, społecznej szkodliwości czynu, sprawiedliwą w odczuciu społecznym oraz odczuwalną dla oskarżonego będzie kara ograniczenia wolności. Orzeczony wymiar kary jest również w realiach niniejszej sprawy absolutnie adekwatny do wagi czynu i postawy oskarżonego, oraz konieczny dla zrozumienia przez niego powagi sytuacji i zapobieżenia powtórny czynom przestępczym w przyszłości. W żadnym razie nie sposób z uwagi na wcześniejszą już karalność nazwać go także surowym. Sąd przy wymiarze kary wziął pod uwagę zarówno ilość posiadanego przez oskarżonego narkotyku jak i wcześniejszą jego karalność.

W myśl art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd orzekł o zaliczeniu na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności rzeczywistego okresu pozbawienia wolności w sprawie tj. w dniu 14 grudnia 2015 roku.

Na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł o przepadku dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych i zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...), Drz 129/16 – 130/16, na k. 29 pod poz. 1 i 2 poprzez zniszczenie.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. (2) kwotę 1 328,40 złotych powiększoną o należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego ponad kwotę opłaty od ponoszenia kosztów sądowych, które przejął je na rachunek Skarbu Państwa, uznając, iż ze względu na sytuację majątkową R. O. ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.